

Musa Ataç

- şiirler -

Yayın Tarihi:

19.7.2009

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Musa Ataç (hasretin koralev gibi)

1959 d.bakır doğumlu.ilk,orta ve lise tahsilini d.bakırda tamamladı.1978 yılında evlendi bu evlilikten iki kız,iki erkek evlat sahibi.1980 yılında askerlik dönüşü bursaya yerleşti.inşaat mütteahhitliği,basın yayın ve yurt dışı şantiye çalışmalarım yaptı.2003 yılında eşinden ayrıldı halen en küçük kızı ile yaşıyor.edebiyatın her dalı özellikle şiirle ilgileniyor.

Eserleri:

şu ana 20 e yakın şiiri var ve hala yazmakta.

Ben çaresiz

Hep vurgun yedim senelerce kaderden,
Ben yılgınım anlayın,anlayın çaresizliğimi,
Acısını ancak var olmanın eceli temizler,
Birde gözyaşlarımı yıkayan yağmur damlacıkları.
Ben yılgınım anlayın,anlayın çaresizliğimi.

Merhamet diledim dualarımda,
Şadece acılar yağdı,sagnak,sagnak
Ördü hep agını kaderilmek,ilmek
İçtim kadeh kadeh zehrini hüznün
Şaheserler yarattım çektiğim acılardan.

İsyân olup yağdı hep dualarım,
Yıkıldı başıma kubbeleri mabedimin
Yok oldu birer birer hayallerim,geleceğim
Süregeldi gecelerce en kasvetli sessizliği
Yıkıldı başıma kubbeleri mabedimin.

Öğrendim artık yalanı,ihaneti,darbelerini hayatın,
Egilmez ki utancından yüzü hilelerinin
Ne yazacak şiirim kaldı,nede dinleyecek şarkım
İnsan kalbime indirdim en alçakça kahpeliği,
Egilmezki utancından yüzü hilelerinin.

Seller,tufanlar,depremler viraneye çevidi beni
Ben yıkılmışım anlayın,anlayın çaresizliğimi
Hani hep seven,sevginle titreyen yüreğim
Hani kaybederim korkusuyla uyumadığım gecelerim
Nerde hani? seni insan bilen benliğim nerde kaldı
Ben yıkılmışım anlayın,anlayın çaresizliğimi.
ARTIK BU ÇORAK TARLADA SUSUZ BÜYÜYEN ÇALIYIM BEN....

Musa Ataç

Ben şimalyıldızı.

Seni,yıldızlardan koparmıştım.,
En parlak yıldızıydın gecelerimin.
Umutlar getirmiştin...
Samanyolunun gizeminden.

Gizemin hayallerine daldık,
Yaşanmamış mutlulukların ötesinde.
Özlemlerimizi,
Tutkularımızı,aşkımızı yaşırdık birlikte,
Seher yelinin estiği saatlerde.

ve..sonra güzçiçeğim,
Sen kayıp giden yıldızlarına tutundun,
Ben ise hep seni bekleyen...
Şimalyıldızı gibi..

Musa Ataç

Bilki seni...

Senden başkası bilmesin,
Seni nasıl sevdiğimi,
Gece karası gözlerinin umuda ısıdığını kimse görmesin,
Özlemlerinin,gel..diye haykırıışlarını,
Benden başka kimseler duymasın.

Sıcaklığını arayan tenimdir geceler boyu,
Tutkusuna hasretim sanki yıllar boyu,
İmkansız artık....
Bu asil sevdaya ihanet edemem ki..
Neylesem faydasız,en ücra yerler bile seninle dolu,
Tenimin yangısından belli seni nasıl sevdiğim.

Bak...!
Nasıl da sabırla,özlemlerle bekliyorum seni,
Her kışın bahara olan özlemi gibi,.
Şendeki yalnızlığınla,yıldızlı gecelerde gel
Öylece gel....!
Bırak salınsın saçların,düşsün perçemin
Hasretimden belli değil mi seni nasıl sevdiğim.

Hiç bir yağmura benzemez bu sağnak sağnak,
Asla dinmeyecek yağışı...
Ruhumu yıkayan bedenimi titreden
Akpınarların çağlayışı gibi sensizce akan
Gözyaşlarımdan belli değilmi seni nasıl sevdiğim.

En güzel yerini sana bıraktım mabedimin,
Erguvanlar,manolyalar,güllerle bezedim
Bir sevda türküsü besteledim,
Nakaratı bülbülün hüzzam makamından,
Sözleri dizelerde saklı,itirafı bende
Çıglıklarından belli değil mi seni nasıl sevdiğim.

Musa Ataç

Bir Ölüyüm Şimdi

Bu yıldızsız bulutlu geceler,çıldırta insanı,
Bu can yakan ayrılık,bu yalnızlık,bu hüzün.
Bir afet sonrası paramparça,
Çökmesi yok mu gökkubbenin başımıza.

İşte o hüzne müptela olmuşluğumuz,
Uzunca bir yokluğun,çilenin değişmeyen,
Kadeh düşer elinden kırılır,dokusu ve büyü bozulur.
Sahillerden esen yel değil,garipsi yosun kokusu.

Koşarken peşinden yaşam sevincinin,
Bir an duraksar nefes alır o anda derin...derin.
Sonra öldüğünü hatırlar,
Selvisi yağmurlarla ıslanan gecelerin..

Nerdeler o sevenlerim,nerde o dostlar?
Hep hamasi davranıp o aldanışlarımız,
Nerdeler? sevgiyle baktığım sandığım gözler,
Şimdi avuçluyor ıslanmış yağmurdan çamursu eller.

Bir ölüyüm artık musalla taşında,
Kimi rahmet okur,tazimle başımda
Kimi lanet eder sessizce karşımda.
Gidişim dostlara veda,düşmanlarıma bayram olsun.

Yeter artık duymak istemiyorum ey hoca..!
Ne olur artık gömün beni sadık dost kara toprağa.

ve....
Sakin bişeyler yazmayın mezar taşıma.!

Musa Ataç

Bir şarkı söyle.

Bir deli poyraz eser,
Günün her vakti denizlerden
Alır başını gider ufka uzayan sulara,
Yapayalnız garip bir tekne.
Nerdeyim? nasılım şimdi ben?
Senin için şiirler yazıyorum
Dur... beni bekle.

Kara bir bulut gelir ansızın,
çöker en kutsal mabedime,
Hüzzam şarkıları söyler
Nihayetsiz yalnızlıkların arasında
Sıradan bir gece...
Yüreğimin derinliklerinde kor bir alev
Ve sonra sen gelirsin aklıma.

Dağlar yeşil yine
O korkular başladı bende,
Sevmek..
Seni sevmek,
Nihayetsiz düşleri sevmek yine
En temiz duygularımın ayaklar altında ezilmesini bilmek.

Dağların yeşilliklerini,
Denizin maviliklerini,
Güneşin sıcaklığını al ve öyle git.

Dağları eriteceğim,
Denizi bitireceğim,
Güneşi söndürecekim.

Ama...;
Yok hayır!
Maviliklerinde huzuru,
Yeşilliğinde umudu,
Güneşinde sıcaklığını bulurum belki
Gitme..kal.!
Arınırım, ısınırım
Ne olur bana bir şarkı söyle.

Musa Ataç

Bu sabah

Biraz hüznü sarmış yüreğimi dinledim bu sabah.
Yüreğimde bıraktığın kederin kalmış,
Avuçlarım da tuttum,okşadım..
Sabır istedi,sevgi istedi....

Verdim,
Sabır verdim ömre sığacak kadar,
Sevgi verdim susuzluğuna kanacak kadar
Aşk verdim ferhata,mecnuna yetecek kadar.
Yüreğimi vuran depremle sarsıldım..
Yıkıldım bu sabah.

Hırçın bir menekşe gibi paraladım kendimi,
Hıçkırıklarla sarsılan bedenim ve gözlerimden düşen iki damla yaş..
Yalnızlığımı katmak istemiştım,mutluluklarıma ortak..
Bir enkaza döndürdün terkedişinle bu sabah.

Arayışın derinliklerine indim,
Yalnızlığımın arttığını hissettim,
Duygularımın zayıfladığını..
Ölen bir bedenın anlamsız isteklerini anlamaya başladım
Bu sabah...

Erişemediğim,Hissedemediğim duyguları yaşamak,
Onlarla bir ömür boyu mahkum kalmak istedim BU SABAH.

Musa Ataç

Canım Kızıma

Nice yağmurlara sardım seni,
Her kar taneciğini avuçlarımda ısıttım,
Yağmur sonrası kokan toprakta özlemin,
Beş koca yıl bekledim gelişini.

Senin hasretin daha büyüktü gülüm,
Koca uludağ sığardı da yüreğime,
Tek sığdıramadığım senin hasretindi gülüm.
Özlemin kar yağdırırken gece karası saçlarıma,
Ansızın çıkageldin gülüm...
Yıllarca sakladığım kara perçemlerini okşarken avuçlarımda,
Sessizce dudaklarımdan dökülürken dualarım
Sen geldin gülüm.
Gamzeli gülüşlerin donuk
Derin çizgiler okuyorum alnında
Feryadın sessiz çığlığında saklı
Ve sen hangi yağmurlarda ıslandın gülüm.
Sen geldin ya gülüm
Artık gök kubbem lekesiz,
Kanatan aşklara son perde,
Gelişin mutluluğumun ilk sahnesi gülüm.

HOŞ GELDİN GÜLÜM.

HOŞ GELDİN GRİ DÜNYAMA RENK VERDİN.

Musa Ataç

Çok geç

Herşey için çok geç artık,
Akıp giden zamanı geriye çeviremezsin.
Alev gibi yanan yüreği söndüremezsin,
Bedenimden çıkacak canı sen çeviremezsin.

Bırak dünya zalimlere kalsın,
Sen yüreğindeki aşkla yaşa,
Ecel gelmiş can mı ister,
Ver gitsin..mutlak akibet gelir başa.

Artık yalvarmak nfile biliyorum,
Aşkını kalbime kazıdım silemiyorum,
Sana tanrıdan saadetler diliyorum,
Kendimi yaşamdan,yaşamı kendimden siliyorum.

Musa Ataç

Dostla söyleşi

En güzeli serin havalar severim,
İlık rüzgar esmeli.güneş sadece gülümsemeli.
Rüzgar,fısıltısını bir şiir gibi hissettirmeli,
Tıpkı şimdi estiği gibi..

Çok mu şeyler istiyoruz?

Ya denizi,mehtabı neylemeli?
Onlarda olmazsa olmazlarımız olmalı değil mi?
Bu suskun.bu kasvetli geceye
Biraz romantizm katsak fena mı olur?

N e güzel değil mi?
Mehtap,yakamozlar ve aşıklar..
Ele,gözgöze dolaşmalı geceler boyu
Ak köpüğü ile yıkanmış sahillerde.

Diller suskun,konuşurken gözler,
yalın ayaklarda denizin serinliğini,
Tek dalda iki gülün gülüşünü hissetmek gibi
Birde başını göğsüne dayadımı,
İstersen yansın dünya umurundamı.

Hani diyorum birazda müzik olsa...
Bir yandan da saçlarını okşasa.
Denizde müzik..işte dalgaların sesi,
Masadaki mumlar,ayışığı olsun,
Yakamozlar olsun geceyi aydınlatan
Ve e sevdiğinin gözlerinde yaşasa tüm renkleri,

YAKAMOZLAR VE O GÜZEL HAYALLERİ...

Musa Ataç

Erken gel

Hasretinle yanan ruhum,hicranınla yanar ağlar.
Bir bir geçerken günler,saatler arkaya bakmadan.
Ölüm fısıltıları ile eser selvilerden kopan rüzgar,
ve koparıp gider tek kuru bir dal bırakmadan.

Can yok,canan yok,dostlar yok artık yapayalnız yollarda
Umutlarıma kara bulutlar çökmüş,ruhumu kabz etmiş kabuslar.
Dökülen hüznün yaprakları ayrılığın ardı sıra.
Hazinle bakınca hasreti sineme doldu,
Dalgındı olduğu yerde bakışları ürkek,
Maziyi anarken yandı,yandı yüreği burkuldu,
Özlemek buysa yaşamak kabir azabına denk.

Sen ey sevdam! kanatlan,kanat çırp enginlere,
Sakin yoluna çıkan tufanlara takılma,
Şahlan daha coşkun tırman sabahsız gecelere,
Şafaklar pırıl pırıl ruhları aydınlatırken
En kalktığın gecelerden de erken gel.

Musa Ataç

Gözlerin yeşil bursa oluyor.

Seninle bir yağmur başlıyor iplik,iplik.
Bir güzellik doğuyor gönlüme şiirden,
Kuşlar konuyor omuzlarıma
Gözlerin yeşil bursa oluyor birden.

Akşamlardan gecelerden senden uzağım,
Şiirlerim rüzgardır dağlardan esen,
Durgun sular gibi azalacağım,
Bir gün birdenbire çıkıp gelmesen.
Yalnız gözlerime bak diyeceksin
Ellerim ellerine usulca değerken,
Sen kaybolup gideceksin.

Bir elim seni çizecek sahildeki kumsala,
Bir elim adını silecek yazdığım kumlara.
Kalbim ebem kuşağı gibi binkere
Senin için yeni baştan hasret çekecek.

Ne güzel seni bulmak tüm yüzlerde,
Sonra ne acıdır ki seni kaybetmek hemen her yerde.
Ne güzel bineceğim otobüsleri kaçırmak,
Yapayalnız kalmak duraklarda.

Seninle bir yağmur başlıyor iplik iplik,
Bir güzellik doğuyor yüreğime şiirden,
Kuşlar konuyor omuzlarıma
Gözlerin yeşil bursa oluyor birden.

Musa Ataç

Gölüşün Bende Kalsın

gölüşün bende kalsın

bir sabah doğrulupta yatağında,bomboş kaldı ellerim
hani bana bakan o mahcup yüz
hani nefesin nerde.bir yalana bir öfkeye gizlenmiş sevdan
bana uzak bedenini, yoksun.
git gülüm,herşeyi alda öyle git.
bakışını, yakışını
içime akışını-seviyorum deyişini
alda öyle git.
ama gölüşün bende kalsın gülüm...gölüşün bende kalsın

al cann herşeyi alda öyle git.karanlığa attığın bedenimi
bedenimdeki yaşlı canı
yıldızlardan topladığım gözlerini
rüzgarlardan dinlediğim nefesini
tenini
bedenini
beni
bendeki seni
herşeyi alda git
ama gölüşün bende kalsın gülüm gölüşün bende kalsın

Musa Ataç

İsterdim

Bir aşkı yaşamak isterdim,
Masallarda okunmayan,
Sevgiyi içmek isterdim kana kana
Henüz yudumlanmayan.

Sevda özlemiyle yanıp tutuşmadan,
Hasretlere kucak açmadan,
Bir aşkı yaşamak isterdim
Gün akşama selam durmadan.

Mutluluğu bulmak isterdim,
Rüyalarda yorumlanmayan,
Ellerini ellerimde isterdim,
Aşkını isterdim,acılarla yakmayan..

Musa Ataç

Kahır Mektubu

Önce gözlerimiz konuşurdu,bazen manasız..
Bir ışık parlardı yosunsu gözlerinde
Gözlerine baktığım zaman.
Yavaşça başını eğdin,
Saçlarının gölgesi düşerdi kardan ak alnına,
Pembemsi güller açardı ay yüzünde,

Usulca yaklaşır öperdim,koklardım içten içe.
Bir tufan kopardı yüreğimde,
Bir sel olur taşardı yatağından
Şimşek olur kalırdı gözlerim.

Aylar,günler geçmiyor senden uzakta,
Hüzünlerim koralev olur,uyku tutmaz gecelerimi.
Sigaramın dumanıyla adını yazardım tavana
Resmini çizerdim buğulu camlara,
Uzaklarda okunan sabah ezanına dek..
Biran gözlerimi kapar..
Yaradandan seni niyaz ederdim bin dua ile,
Sonra bir sabah daha başlardı sensiz,
Hüzünle dolardı yaşlı gözlerim.

Gün oldu bıraktık bakışlarımızı,
Ellerimizle konuşur olduk.
Bembeyaz,yumuşacıktı ellerin,
Ürkek bir kuş gibiydi avuçlarımda.
Okşadıkça mutluluk hayallerine daldım,
Mayıs coşkusu gibi kan damarlarımda,
Gökten bir yıldız kayıp giderken,
Yüreğimdeki titrek mum alevi yanıp sönerdi.

Şimdii..konuşan kalemim oldu artık,
Mazide kalan anılar,hazan yemiş yapraklar gibi yerlerde.
Biliyorum SENLİ sabahlar yok artık,
Güneşin ısıtmayacak artık kaskatı yüreğimi,
KAHIR MEKTUBU okur şimdi yaşlı gözlerim.

Musa Ataç

Kınalı kuzuma

Nisan yağmurları gibi,
Sağnak sağnak inmek istiyorum,
Kalbinin en ücra köşesine,
Yalnızlığın karanlığından koparmak,
Yıldızlara çıkarmalıyım seni.

Gönlüne samanyolunun büyülü tarlasından,
Mutluluk indirmeliyim
Ve yüreğindeki fırtınalara bir güneş gibi doğmalıyım.
Bir ömür boyu tüm kalbimle sevmeliyim sen....

Musa Ataç

Ne çıkar

Hazan vurmuşsa çorak yüreğime,
Hüzün kaplamışsa sensiz yalnızlığımı,
Sevdan pranga olmuşsa gönlüme,
Söyle ela gözlüm ne çıkar?

Andıkça adını mahzunlaşıyorsa yüzüm,
Gözyaşlarım kan olup akıyorsa gözümde,
Ecel gelmiş göz kırptıysa eğer,
Söyle ela gözlüm ne çıkar?

Zaten sarmayacak mı bizi bir gün,
Soguk kollarıyla o kara toprak,
Ha bugün olmuş,ha yarın olmuş,
Söyle ela gözlüm ne çıkar?

Seni severken yalnızsam,
Ben umutsuz,ben huzursuzsam,
Sen mutlu ve huzurluysan,
Olsun be ela gözlüm ne çıkar?

Musa Ataç

Sen Olmasaydın

Nerden bileceksin seni bu denli sevdiğimi,
Konuşmasaydı sana bakan gözlerim.
Aklının kenarından geçermiydi hiç?
Hergün gelip geçtiğin kaldırımlarda.
Bir gün benimle elele gezeceğini,
Gözgöze saatlerce konuştuğumuz çınar dibini.
Aynı kadehten içeceğimiz aşkımızı,
Her güzelliği yaşayacağımız şafaksız gecelerin sabahını,
Hiç bilebilirmiydin?

Bilebilirmiydin, bir yangının nasıl başladığını?
Hissetmeseydi ellerim sıcaklığını ellerinin,
Çırpınmasaydı avuçlarında tuttuğun yüreğim,
Şeni ne kadar sevdiğimi bilebilirmiydin?

Kim olduğumu şimdi anladım..
Ne güzeldi; adımı ilk söyleyen dudakların,
Ne güzeldi; titreden yüreğimi bakışların,
Ne güzeldi; seninle sevda alemine yolculuğumuz,
Ne güzeldi; seni tanıdığım, seni sevdiğim.

Ve nerden bilebilirdim ki...
Bir yeraltı nehri gibi kaybolup gideceğini.

Musa Ataç

Sevemezsin...

Sevemezsin beni güzçiçeğim,
Özlemlerin tutkuların vardır gelecekten,
Yarınların vardır, umutların hayallerin,
Geleceğine git sonsuzlukların....

Bakma ardına güzçiçeğim...
Baharını yaşa, ardında bırak kışı,
Yalnızlık ve hüznün kaderim benim,
Hissetmez yüreğim sevdaları, aşkları,
Artık kaskatı....

Bakma bana güzçiçeğim...
Ben karanlıklarda sadık dostumlayım,
Nerede ve ne zaman bilmeyeceğim,
Beynimdeki kör kurşunla yüreğimi,
Hayallerimi, yarınlarımı vuracağım...

Seni gönül sandığıma kitledim, anahtarı okyanus derinliklerinde artık.....

Musa Ataç

Son ölümüm olsun

Hep bulduğumu sandığım zamanlarda kaybediyorum seni,
Yüreğimde kayboluşunu hissediyorum,kimi gün...
Belki de ben ölüyorum kalbinde sessizce,
Sen umutlarınla yaşadığın gecelerde.

Bir rüzgar esiyor hafiften,
Sanki fırtına başlangıcı gibi sinsice,
Çıldırma başlaması denizin,
Ak dalgalarında kaybolup
Derinliklerinde ölmeli mavi gözlerinin.

Bir yerde ansızın...
Apansız yok olmak belki de,
Susmalımıyım..
Bilmiyorum,
Yüzyıllar boyu
Beni unuttuğunu sandığım o uzak çizgide.

Issız sokaklardaki karanlık,karanlık değil.
Yüreğimin yansımasıdır köhne duvarlara,
En karadan daha karası yok gibi,
Oysa sen bembeyazıydın gecelerimin...

En sevdiğim renkttin..
Huzurla çizdim hasretini duvarlara,
Endişelerin çocuksu gibi,
Sonra....
Sonra en karanlık gecede
Düşerdi ellerime darmadağınık hayallerin.

Öten bir baykuştur şimdi yıkık duvarlarda,,
Derler ya
Ölüm habercisidir o ugursuz.
Dinle....

Çitme diyorum,kal ne olur
Ölüme mahkum birinin son arzusudur bu
Son kez görmeliyim seni
Yüzünü,gülüşünü,kanatan bakışlarını..
Yokluğa mahkum kılan ellerini..
VE BU SON ÖLÜMÜM OLSUN,
NE OLUR BİR DAHA ÖLDÜRME BENİ.

Musa Ataç

Son vedamdır sana

Seni sevmek,
Hergün ölmek gibiydi.
Bir yaşam boyu durmadan yanmak...,
Sensizliğin her gecesinde,
Yalnızlığın soğuk kollarında yaşamak,
ve her sabah
Kor alev gibi yanarak uyanmak.

Anlaşılmaz,vazgeçilmez gibiydin
Bir hüznü şarkı oldun uzaklarda kalan,
Bulamazsın
Çoğu zaman bir dost yüzü ararsan,
O zaman anlarsın ki..
Her gün ölen umutların olacaktır içindeki.

Nereye gidersen git...
O vaz geçilmez tutku hep seninle,
Seninle o özlem,
O aşk,
O sevgi
Nereye kaçarsan kaç..!
bir gün anlarsın...
Bir gün anlayacaksın seni ne çok sevdiğimi.

Sen vefasız ve esrarlı..,
Birgün sırrına varacaksın nihayetsiz sevgimin,
Upuzun bir bekleyiş olacaktır senin için,
Yıkılacak hayallerin,
Tükenecek umutların
Artık bekleme beni güzçiçeğim
Çünkü....
Bir daha sana dönmeyeceğim,

SON VEDAMDİR BU SANA.

Musa Ataç

Tek bir resmin kaldı

Tek bir resmin kaldı elimde,
Oda..siyah beyaz.
Bunca zamana inat karşı duran,
Vefalı ve magrur.
İpeksi saçların dökülmüş omuzlarından,
Gözlerin ise yaşanmamış sevdaları arar.

Nerde o altında gölgelendiğin ağaç?
Karşında ihtişamıyla koca uludağ.
Ne kadar sessiz.ne kadar anlamlı duruşun.
Sorarım bazen ne oldu o yıllar,
Andıkça bir bıçak saplanır gökyüzümüze.

Güzelliğin sadece banaydı,bilirim.
Benimleydin,tutardın ellerimi,
Gözlerime bakardın ürkek ve sessizce.
Bir mutluluk güneşi doğardı içime,
Hayallerin açardı kapılarını o büyük aşkın.

Sanki daha dün gibi yaşanmışlıklar,
Herşey o kadar canlı ki benliğimde,
Ne garip sanki daha dün gibi.
Dürmek bilmeyen zaman ne çabuk geçti değil mi?

Anılar,Kuruyan yapraklar gibi yerlerde,
Sancısı kalbimde paslı bir çividir sanki.
Artık ne sevdaya yer var,ne dinleyecek şarkıda teselli.
Yalnız elimde kalan tek bir resmin,
Oda..siyah beyaz,
sadece albümün sayfalarında saklı....

Musa Ataç